

Totuus on tarua ihmeellisempi

Olipa kerran Heinola-niminen isäntä, joka kosiskeli pitkään itselleen elämänkumppania. Viimein avioliitto toteutui vuonna 1997 ja monien mielestä isäntä onnistui, mutta ei kaikkien mielestä. Avioliitossa molemmilla osapuolilla oli useita lapsia, joita voimme kutsua Kyliksi. Erityisesti puolison Kylät epäilivät liittoa. Sanotaan, että perhe voi hyvin, jos isäntä rakastaa puolisoaan ja lapsiaan. Tämän ajatuksen voi soveltaa isäntään nimeltä Heinola, miten on käynyt?

Puoliso näyttää kuihtuvan ja kovasti kärsivän, eikä isäntä oikein välitä kumppanistaan. Lapsista yksi on syötetty yli-lihavaksi ja se joutunee lähiaikoina lihavuusleikkaukseen. Toiset lapset kärsivät yhden ylilihavuudesta. Kylien elinehdon, oman koulun, ovat lähes kaikki puolison Kylät menettäneet ja loputkin pelkäävät jo kuolemaa. Isännän omat Kylätkin ovat huomanneet joutuneensa paitsioon ja kuolemanpelkoon. Ne ovat huomanneet, ettei isännän puheisiin voi luottaa. Viimeinenkin pohjoisen Kylistä, menetti oman koulunsa, vaikka muuta luvattiin. Vielä hengissä sinnittelevät Kylät kauhistelevat etukäteen tulevaa perinnönjakoa, sillä varoja isännällä on, mutta isäntä pitää niistä kiinni itsekkäästi, eikä käytä yhteiseksi hyväksi. Sijoituksiin liittyvät säännöt kyllä antaisivat mahdollisuuden käyttää varoja, mutta sääntöjä ei noudateta. Ihmiset kylillä epäilevät, että omille perillisille luvatut varat, lopulta menevät toiselle isännälle, jolla sanotaan olevan ne kuuluisat leveämmät hartiat.

Isäntä velkaantui monilla väärillä valinnoilla kymmenillä miljoonilla ja laittoi rahapulassa paljon kiinteistöjä myyntiin. Myyntilistalle tulivat myös kolme kylien käytössä olevaa kylätaloa. Siinä yritettiin ensin sopia vuokraamisista, mutta siihen ei suostuttu. Yksi pohjoisen kylistä alkoi pelastamaan mitä pelastettavissa oli ja esitteli isännälle suunnitelmat, koulun saamiseksi kyläläisten käyttöön. Kylällä ajateltiin, että isännän myötävaikutuksella voitaisiin paikata pettymyksiä aiemmilta ajoilta. Ovatko ponnistelut valuneet hukkaan?

Heinola on erittäin hyvä paikka asua, mutta moni kysyy, onko isäntä kohdellut kaikkia perheenjäseniään tasapuolisesti? Parempaa jatkoa kaikille heinolalaisille.

Kauko Kekkonen, kirjoittaja on Heinolan kaupunginvaltuutettu (kd)